

دکتر باقر پور کاشانی

نقدی بر احمد الحسن مبتنی بر جاهلانہ دانستن
اعتقاد بر اعجاز رد پای معصوم بر سنگ

هوالحکیم

نقدی بر احمدالحسن مبتنی بر جاهلانہ دانستن اعتقاد بر

اعجاز رد پای معصوم بر سنگ

من یک مورد را خدمت بزرگواران عرض می‌کنم. ببینید همین ترجمه انصار، صفحه ۱۳۰، عبارت جناب احمدالحسن (مدعی یمانی) چیست؟ می‌فرمایند:

«و عقائد جاهلانہ مشابہ اینکہ بگویند هنگامی کہ بر روی سنگی راه می‌رود، بر روی آن تأثیر بگذارد و جای پایش باقی بماند».

من خدمت جناب احمدالحسن عرض بکنم کہ هیچ کسی، هیچ قائلی ما در اسلام نداریم کہ معصوم پایش را روی هر سنگی گذاشته ردّ پایش افتاده! یعنی گود شده! ما کجا داریم!؟

یعنی مثلاً فرض کنید کہ نبی مکرم اسلام ﷺ و ائمہ معصومین علیہم السلام روی زمین کہ راه می‌روند، این زمین گود می‌شود! ما کجا همچین چیزی داریم!؟ چه کسی این حرف را زده کہ شما می‌فرمائید عقائد جاهلانہ مشابہ اینکہ بگویند هنگامی کہ بر روی سنگ راه می‌روند، بر روی آن تأثیر می‌گذارد و ردّ پایشان باقی می‌ماند! نه! چنین چیزی نداریم!

اما این هم نمی‌توانیم انکار کنیم که از باب اعجاز، موارد بسیاری داریم که اثره پای حجج الهی بر سنگ باقی مانده و این به‌عنوان یک نوع معجزه قرار گرفته است!

حتی شما بگویید این حدیث‌هایی که شما می‌گویید، این حدیث‌ها را ما اصلاً هیچ‌کدام قبول نداریم! آقا شما قرآن را که قبول دارید؟! مقام ابراهیم را که قبول دارید؟!

این بحث را یادم است در تدریس کتاب بیان‌الفرقان جلسه پنجاه و دوم عرض کردم که ما در ارتباط با مقام حضرت ابراهیم علیه‌السلام را که نگاه بکنید، فاصله‌اش به کعبه حدود دوازده سیزده متر هست؛ این معتبر است تا جایی که آیه قرآن ما داریم! در سوره مبارکه بقره آیه ۱۲۵:

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَاً وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾

تعبیر این است که:

«هنگامی که خانه کعبه را محل بازگشت و مرکز امن و امان برای مردم قرار دادیم، از مقام ابراهیم، عبادت‌گاهی برای خود انتخاب کنید و ما به ابراهیم و اسماعیل امر کردیم که خانه مرا برای طواف‌کنندگان، مجاوران و رکوع‌کنندگان و سجده‌کنندگان، پاک و پاکیزه کنید.»

مقام ابراهیم آمده! این را کسانی که خانه خدا را زیارت کردند دیدند. من خودم به عینه دیدم، یک مقامی هست فاصله‌ای در ارتباط با کعبه دارد و دو اثره پا آن جاست! در این خصوص روایات معتبر هم داریم. روایاتی داریم که مرحوم شیخ صدوق در علل الشرایع آورده. روایت هم این‌گونه هست که وقتی خداوند متعال امر می‌کند به حضرت ابراهیم علیه السلام که مردم را به حج بخواند، وقتی که برای این دعوت پایش را روی این سنگ می‌گذارد و مردم را به امر الهی دعوت می‌کند، به امر الهی رد پای حضرت ابراهیم علیه السلام بر روی این سنگ باقی می‌ماند و همان سنگ الان موجود هست.

یا بعضی مورخین مثلاً عرض کردند وقتی که حضرت ابراهیم علیه السلام می‌خواست خانه کعبه را با حضرت اسماعیل علیه السلام بازسازی کند، به معجزه الهی وقتی بالای کعبه را می‌خواستند بسازند، پای حضرت ابراهیم علیه السلام روی این بود، فرورفت این سنگ حرکت می‌کرد به معجزه الهی، این را می‌ساختند؛ این نقل هم هست. در هر حال این سنگ الان موجود هست! بعد شما می‌فرمائید که عقائد جاهلانه؟! عجب! پس این‌ها چیست؟ این رد پا چیست؟

و موارد دیگری داریم از جمله قدم‌گاهی که در نزدیک نیشابور هست که حضرت رضا علیه السلام در سفری که به سمت خراسان حرکت می‌کنند و آنجا اطراق می‌کنند، رد پایشان روی سنگ هست و این موجود هست و از قدیم هم گفتند.

لذا نفرمائید عقائد جاهلانه! اگر مرادتان از این عقائد جاهلانه یعنی همه می گویند که امام هر جا پایش را می گذارد مثل خمیربازی هست رو سنگ هم می گذارد! کجا همچین قائلی دارد؟! شما یک نفر را برای من پیدا کن که همچین حرفی زده! یک نفر! که بگوید امام وقتی که روی سنگ ها راه می رفت، این سنگ ها برایش مثل خمیر بود! به تعبیری درست هم نمی توانست معصوم راه برود! اما کجا همچین حرفی زدند؟!

اما این معجزه در مواردی هم اتفاق افتاده! پس کسی که این را قبول داشته باشد، نمی تواند بگوید که این عقائد جاهلانه هست! آیا عقیده جاهلانه هست سوره مبارکه بقره آیه ۱۲۵ مقام ابراهیم، این مقامی که الان قابل مشاهده هست ورد پای حضرت ابراهیم علی نبینا و آله و علیه السلام در ارتباط با آن هست؟!

تمام

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيِّكَ الْفَرَجَ وَأَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ